

РЕШЕНИЕ

№ 6669

гр. София, 24.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елка Атанасова

ЧЛЕНОВЕ: Катя Аспарухова

Мария Ситнилска

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5844** по описа за **2020** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), във вр. с чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на П. П. Б., чрез адв.А. И. от САК, срещу Решение № 7632 от 10.01.2020 г., постановено по НАХД № 13803/2019 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, 12-и състав, с което е потвърден Електронен фиш Серия К № 0983293 от 15.07.2015г., издаден от СДВР с който за нарушение на чл.21 ал.1 от ЗДвП на основание чл.189 ал.4 вр. с чл.182 ал.1 т.3 от ЗДвП на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 100 лв. В касационната жалба са развити подробни доводи за неправилност на решението, поради нарушения на материалния и процесуалния закон. Конкретно се твърди се, че решението на СРС е бланкетно, не са обсъдени възраженията на жалбоподателя, декларативно е прието, че жалбата е неоснователна, като липсват задълбочени мотиви по възраженията в жалбата. Сочи се и че с оглед датата на извършване на нарушението – 15.07.2015г., при липса на безспорно установена дата на връчване на електронния фиш, към настоящия момент е изтекла абсолютната погасителна давност за наказателно преследване. Развити са подробни доводи и относно непосочването в издадения електронен фиш на лицето, управлявало МПС, а посочването единствено на собственика и ползвателя на МПС, както и липсата на яснота относно действителния извършител на нарушението. Моли

се съда да отмени обжалваното решение и потвърдения с него електронен фиш. Претендират се разноски за адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание касатора се представлява от адв.И., която поддържа жалбата. Представя списък с разноските и писмена защита.

Ответникът, СДВР, отдел „Пътна полиция“, не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е основателна.

Съдът, в настоящия касационен състав, намира касационната жалба за допустима, като подадена е в срока по чл. 211 от АПК от страна, имаща правен интерес от обжалването.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Установено е в производството пред Софийски районен съд, че на П. П. Б., в качеството му на управител на [фирма], като ползвател на МПС – товарен автомобил м.Волво ХЦ 60 с рег. [рег.номер на МПС], е съставен електронен фиш серия К № 0983293, за налагане на глоба в размер на 100 лв. за нарушение, установено с техническо средство, изразяващо се в управление на посочения автомобил на 15.07.2015г. в 16.18 часа в [населено място], по [улица]срещу Р. с посока на движение от [улица]към [улица], със скорост от 76 км/ч при забрана за движение със скорост над 50 км/ч в населено място. Скоростта на движение на автомобила била измерена с автоматизирано техническо средство № TFR 1 с радар TR4D № 619. Действието на посочената автоматизирано техническо средство било обозначено с пътен знак Е-24, предупреждаващ водачите на МПС за наличието на участък с камера на КАТ за контрол на скоростта на движение. Посоченото техническо средство е преминало проверка за техническа годност на 17.03.2015г., установена по надлежния ред.

При тези фактически установявания СРС е приел, че електронния фиш е издаден при спазване на законовите изисквания и съдържа реквизитите, посочени в чл.189 ал.4 от ЗДвП. По отношение на административно-наказателното отговорното лице е приел, че правилно е ангажирана отговорността на касатора, като управител на юридическото лице – ползвател на автомобила. Възраженията за изтекла давност въззивния съд е приел за неоснователни.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира обжалваното съдебно решение за неправилно.

С оглед доводите в жалбата, касационната инстанция намира че правилно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора.

По отношение на доводите за зитекла давност, развите в производството пред въззивния съд, независимо от лисата на конкретни мотиви, настоящият касационен състав приема за правилни констатациите на районния съд, относно неоснователност на възраженията за изтекла погасителна давност, която действително не е била изтекла към момента на постановяване на съдебното решение.

Съгласно Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015г. по тълк.дело № 1/2014г. на ОСС на НК на ВКС и ОСС от II колегия на ВАС, давността е период от време, определен от закона, с изтичането на който титулярът на едно право губи предоставената от закона възможност да го осъществи. Давността се прилага служебно, като държавата губи материалното си право да наложи наказание на деца

и да изпълни вече наложеното му наказание, като се погасява наказателната отговорност и прави наказателното производство недопустимо. С точка 2 от диспозитива на цитираното тълкувателно постановление е прието, че разпоредбата на чл.11 от Закона за административните нарушения и наказания препраща към уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност по Наказателния кодекс. Нормата на чл. 130, ал.2 от Закона за съдебната власт определя, че тълкувателните решение и тълкувателните постановления на ВКС и ВАС, са задължителни за органите на съдебната и изпълнителната власт, за органите на местното самоуправление, както и за всички органи, които издават административни актове.

Съгласно чл.80, ал.1, т.5 от НК, наказателното преследване се изключва по давност когато то не е възбудено в продължение на три години. Разпоредбата на чл.81, ал.3 от НК сочи, че независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член. С оглед посочените норми, административнонаказателното преследване се изключва, ако са изтекли четири години и 6 месеца, считано от момента на извършване на нарушението. В случая нарушението е извършено на 15.07.2015г., от която дата е започнал да тече срока на абсолютната погасителна давност и той е изтекъл на 15.01.2020г.

С оглед на изтеклата абсолютна погасителна давност решението на СРС следва да бъде отменено, както и потвърдения с него електронен фиш.

При този изход на спора, основателна се явява претенцията за разноски на касатора.

СДВР следва да бъде осъдена да заплати на последния направените в производството разноски в размер на 900 лв. заплатено адвокатско възнаграждение. Водим от горното, на основание чл. 221 ал.2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София-град, XIX касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 7632 от 10.01.2020г., постановено по нахд № 13803 по описа за 2019 година на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 12-и състав.

ОТМЕНЯ Електронен фиш за налагане на глоба Серия К № 0983293 от 15.07.2015г., издаден от СДВР.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на П. П. Б., ЕГН [ЕГН], направените в производството разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 900 лв.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

